

ENTRAR A LA LòGICA DE LA GRÀCIA

La patrona de Maó té el preciós títol de "*gràcia*". Aquesta advocació mariana, que es va estendre durant el segle XV, especialment a les terres de l'antiga corona d'Aragó, va arribar també en aquesta època a Menorca. El seu origen està en les paraules que l'àngel va pronunciar en l'anunciació: "*Déu vos salve, Maria, plena de gràcia*". Per això, en una de les mènsules de la volta central de l'actual Santuari es representa aquesta escena; l'àngel porta una cinta amb les inicials A (ve) G (ratia) P (lena). També a la façana del Santuari es poden llegir aquestes mateixes paraules.

Crec que aquesta advocació té sentit no només per als que som cristians i la tenim com a mare, sinó també per a tots els homes que habiten la nostra ciutat. Celebrar la Mare de Déu de Gràcia ens convida a pensar que cadascú de nosaltres hem de ser homes i dones "*de gràcia*". El diccionari diu que "*gràcia*" és un do o favor que s'atorga a algú sense un mereixement particular. "*Gràcia*" és una paraula carregada de contingut, que evoca altres termes com perdó, misericòrdia i benevolència. També denota alegria i capacitat de fer amable la vida als altres. Pens que davant de la lògica de la competitivitat, dominant en la nostra societat, hem de donar pas a una lògica de la gràcia, en què s'actui sense buscar el benefici ni el rèdit immediat.

Per tot arreu ressonen exigències, reivindicacions i indignacions de vegades fins i tot violentes. Però un món així acaba sent irrespirable. Necessitam un món ple de gràcia, de persones que no es deixin portar per la lògica del domini sinó per la del servei, d'homes i dones que no facin del tenir més o del poder la seva meta, sinó que entenguin la seva vida a la lògica del do i de la gràcia. L'altre ésser humà no pot ser tractat com un objecte, ni pot ser vist com un competidor o un enemic. L'altre –a qualsevol situació que es trobi– és el meu germà i té una dignitat inviolable, que només puc reconèixer i respectar.

En la lògica de la gràcia entra també el perdó i la misericòrdia, que són indispensables per curar les ferides de la societat. Una societat "*sense perdó*" es torna inhumana. Per contra, l'experiència de ser estimat sense merèixer-ho, d'haver estat perdonat i de tenir una oportunitat per refer la vida, ens fan créixer com a éssers humans.

De manera particular, els cristians ens sentim urgits a ser persones de gràcia, perquè el Déu en qui creim és gràcia, do, misericòrdia, amor que procedeix d'una llibertat que ha decidit posar-se a favor de l'ésser humà. Entenem la nostra vida com a resposta a aquest Déu amorós, que ens salva i ens convida a sortir de nosaltres mateixos. Això és el que va experimentar Maria, la dona plena de gràcia. Viure a Déu com gràcia ens compromet a ser portadors de gràcia per als altres, persones que treballen per un món ple de gratuïtat, on l'important sigui el que no es pot vendre ni comprar, on es respecti la dignitat de totes les persones i, particularment, dels més indefensos.

Tornam a viure un any estrany, en què trobarem a faltar molts aspectes de la nostra festa. Potser tot això sigui una oportunitat per adonar-nos del que suposa trencar l'individualisme atroç que domina la nostra societat i entrar en la lògica de la gràcia. Que ens ajudi la intercessió de la dona "*plena de gràcia*". Bones festes

+ Francesc Conesa Ferrer,
Bisbe de Menorca.

ENTRAR EN LA LÓGICA DE LA GRACIA

La patrona de Mahón tiene el precioso título de “gracia”. Esta advocación mariana, que se extendió durante el siglo XV, especialmente en las tierras de la antigua corona de Aragón, llegó también en esa época a Menorca. Su origen está en las palabras que el ángel pronunció en la anunciación: “Dios te salve, María, llena de gracia”. Por eso, en una de las ménsulas de la bóveda central del actual Santuario se representa esta escena; el ángel lleva una cinta con las iniciales A(ve) G(ratia) P(lena). También en la fachada del Santuario se pueden leer estas mismas palabras.

Creo que esta advocación tiene sentido no sólo para los que somos cristianos y la tenemos como madre, sino también para todos los hombres que habitan nuestra ciudad. Celebrar a la Madre de Dios de Gracia nos invita a pensar que cada uno de nosotros debemos ser hombres y mujeres “de gracia”. El diccionario dice que “gracia” es un don o favor que se otorga a alguien sin un merecimiento particular. “Gracia” es una palabra cargada de contenido, que evoca otras como perdón, misericordia y benevolencia. También denota alegría y capacidad de hacer amable la vida a los demás. Pienso que frente a la lógica de la competitividad, dominante en nuestra sociedad, hemos de dar paso a una lógica de la gracia, en la que se actúe sin buscar el beneficio ni el rédito inmediato.

Por todas partes resuenan exigencias, reivindicaciones e indignaciones a veces incluso violentas. Pero un mundo así acaba siendo irrespirable. Necesitamos un mundo lleno de gracia, de personas que no se dejen llevar por la lógica del dominio sino por la del servicio, de hombres y mujeres que no hagan del tener más o del poder su meta, sino que entiendan su vida en la lógica del don y de la gracia. El otro ser humano no puede ser tratado como un objeto, ni puede ser visto como un competidor o un enemigo. El otro –sea la que sea la situación en que se encuentre- es mi hermano y tiene una dignidad inviolable, que sólo puedo reconocer y respetar.

En la lógica de la gracia entra también el perdón y la misericordia, que son indispensables para sanar las heridas de la sociedad. Una sociedad “sin perdón” se vuelve inhumana. Por el contrario, la experiencia de ser amado sin merecerlo, de haber sido perdonado y de tener una oportunidad para rehacer la vida, nos hacen crecer como seres humanos.

De manera particular, los cristianos nos sentimos urgidos a ser personas de gracia, porque el Dios en quien creemos es gracia, don, misericordia, amor que procede de una libertad que ha decidido ponerse a favor del ser humano. Entendemos nuestra vida como respuesta a este Dios amante, que nos salva y nos invita a salir de nosotros mismos. Esto es lo que experimentó María, la mujer llena de gracia. Vivir a Dios como gracia nos compromete a ser portadores de gracia para los demás, personas que trabajan por un mundo lleno de gratuidad, donde la importante sea lo que no se puede vender ni comprar, donde se respete la dignidad de todas las personas y, particularmente, de los más indefensos.

Volvemos a tener un año extraño, en que echaremos de menos muchos aspectos de nuestra fiesta. Quizás todo ello sea una oportunidad para darnos cuenta de lo que supone romper el individualismo atroz que domina nuestra sociedad y entrar en la lógica de la gracia. Que nos ayude la intercesión de la mujer “llena de gracia”. Bones festes!